

οικονομίῃσιν τῶν ἐξόδων του, ὄντων πτωχῶν τῶν γονέων του. Μετὰ πενταετῆ δὲ διαμονήν, ἐξ ἧς ὁ Λευκίας ἐκέρδησεν ἕν μικρὸν χρηματικὸν κεφάλαιον, μετέβη κατὰ τὸ 1802 εἰς Βιέννην, ἵνα διδαχθῆ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τὴν ἰατρικὴν, καὶ κατὰ τὸ 1805 ἐν ἱεῖνῃ ἐτελείωσε τὰ ἐπιστημονικὰ μαθήματά του, καὶ ἀνηγορεύθη παρὰ τοῦ αὐτόθι Πανεπιστημίου Δόκτωρ τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς χειρουργίας. Τότε ἐπανῆλθεν ἐν Βιέννῃ καὶ ἐξέδωκε τὰ δύο περὶ τῆς ἐπιστήμης του πονήματα. Κατὰ δὲ τὸ 1812 μετέβη εἰς Παρισίους, ὅπου ἐντὸς ὀλίγου ἔδωκεν εἰς τοὺς σοφοὺς ἄνδρας τῆς μητροπόλεως ταύτης δείγμα τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας του. Ἀλλὰ αἰ-πολιτικά τύχαι τῆς Γαλλίας ἐβίασαν τὸν Λευκίαν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Βουκουρέστιον καὶ νὰ ἐπαγγέλλεται ἀποκλειστικῶς τὴν ἰατρικὴν, ἐξ ἧς ἐκέρδησε χρήματα οὐκ ὀλίγα. Ἄνθρωπος δὲ ἐκ φύσεως ἤτυχος καὶ φίλος τῆς τάξεως, ἀνεχώρησεν ἀπὸ Βουκουρέστιον μετὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, καὶ μετέβη εἰς Τρανσυλβανίαν, ἐπαγγελλόμενος πάντοτε τὸν ἰατρὸν μέχρι τοῦ 1828. Περὶ δὲ τὰ τέλη τοῦ ἔτους τούτου ἐπανῆλθεν εἰς Βιέννην, καὶ κατὰ τὸ 1831 εἰς Παρισίους, ὅπου ᾔθελῃσε νὰ γίνῃ γνωστὸς δημοσιεύων Γαλλιστὶ πόνημα ἐπιγραφόμενον *Memoire sur les*

maladies contagieuses. Κατὰ τὸ 1833 ἐπινέκαμψεν εἰς Βιέννην καὶ ἐδημοσίευσεν τὴν *Παρηγορικὸν του Λόγον περὶ ἀναβάσεως εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος ἐνὸς Πρίγκιπος ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου τῆς Βαυαρίας*, καὶ ἐξέδωκε μὲ σχολία τὸ ποίημα τοῦ Δημητρίου Μόσχου. Μόνον κατὰ τὸ 1834 ἦλθεν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἀνεφάνη κατὰ τὸ 1837 εἰς τῶν καθηγητῶν τοῦ νεοσυστηθέντος Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν, ὡς *Καθηγητῆς τῆς Παθολογίας καὶ τῆς ἰατρικῆς ἱστορίας*. Προβεβηκότι ἤδη τὴν ἡλικίαν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τῷ προσδιώρισε σύνταξιν μηνιαίαν 150 δραχ. μὲ τὸν τίτλον *Ἐπιτιμίου Καθηγητοῦ*, ἀπέβιασε δὲ ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν Ἰούνιον τοῦ 1853 ἔτους. Ἴδε τοὺς ἀριθ. 408, 462, 463 καὶ 494.

ΛΙΤΙΝΟΣ (Ἰωάννης). Περὶ τοῦ πεπαιδευμένου κληρικοῦ τούτου, ἀκμάσαντος κατὰ τὴν III'. ἑκατονταετηρίδα ἴδε τὴν σύντομον βιογραφίαν του ἐν τῷ Α'. Μέρει τοῦ παρόντος Καταλόγου. Ἴδε δὲ καὶ τὴν *Σημειωσιν* τοῦ ἀριθμοῦ 264.

ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ἀγάπιος). Καὶ τούτου τοῦ πεπαιδευμένου ἱερομονάχου, ζήσαντος κατὰ τὴν III'. ἑκατονταετηρίδα, ἴδε τὴν βιογραφίαν ἐν τῷ Α'. Μέρει τοῦ παρόντος Καταλόγου. Ἴδε δὲ καὶ τοὺς ἀριθμοὺς 131 καὶ 217.